

Держава у протидії злочинності зосереджує увагу в основному на покаранні за злочини, а не на виявленні причин правопорушень та їх усуненні. Причини злочинності – це соціальні явища різного характеру, що призводять до вчинення правопорушень на масовому, груповому та індивідуальному рівнях у будь-якій сфері суспільного життя. Світовий досвід свідчить про наявність певних загальних умов, які впливають на стан злочинності, її кількість і якісну динаміку. Причини злочинності не мають якогось стабільного, консервативного характеру, вони залежать від соціально-економічної ситуації в суспільстві, змінюються під впливом різних умов, у яких відбувається розвиток суспільства. У комплексі заходів із протидії злочинності мають бути передбачені більш глибокі дослідження психології злочинця, причини його поведінки, психологічних умов формування його особистості. Саме цим проблемам присвячена значна кількість праць у науковій творчості С.П. Бочарової. Її наукові позиції в умовах сьогодення як ніколи є актуальними і продовжують розвиватись ученими-психологами, кримінологами, соціологами.

Список бібліографічних посилань

1. Лунеев В. В. Преступность XX века. Мировой криминологический анализ. М.: Норма, 1997. С. 8.
2. Бандурка А. М., Бандурка А. С. Преступность и творчество: монография. Харьков: Золотая миля, 2011. С. 3.

Одержано 19.02.2017

Преступность в Украине была большой проблемой на протяжении многих лет, но особую актуальность она приобрела сейчас, что требует от общества комплексного противодействия преступности, в том числе психологического обеспечения такого противодействия. Опасность преступности увеличивается не столько количественно, сколько качественно по своим тяжелым последствиям и, прежде всего, человеческим потерям, что крайне негативно влияет на психологию населения. В таких условиях осмысление социальных причин преступности, выявление ее психологических механизмов, исследование психологии преступника, детерминант его поведения приобретают особую актуальность и значимость.

Ключевые слова: противодействие преступности, психологическое обеспечение, личность преступника, декриминализация.

UDC 351.74

William BRAME,

BSc (Hon), deputy regional coordinator & community policing advisor/trainer
for the European Union Advisory Mission Ukraine (EUAM Ukraine)

THE GUIDING PRINCIPLES OF POLICING

The legal identity of a UK police officer and its historical development based on 'policing with consent' and the changing style for a more accepted and representative police model.

We will focus on the historical arguments around the development of the modern police officer. The move towards Community Orientated policing and the development of a professional police service, representative of the society they serve.

It is open to debate as to when and how the term police came about, some date it back to China or Roman times, the actual term police originates from ancient Greece. But the origins of the modern professional and structured police service is widely accepted around the world, as originating from the UK and the formation of the Metropolitan Police in London, by Sir Robert Peel in 1829. Symbolically the office of constable is more than just a rank. In fact when a police officer in the UK swears his oath of allegiance to the Queen and to serve the people they are affirming their loyalty to serve with total impartiality.

"I, ... of ... do solemnly and sincerely declare and affirm that I will well and truly serve the Queen in the office of constable, with fairness, integrity, diligence and impartiality, upholding fundamental human rights and according equal respect to all people; and that I will, to the best of my power, cause the peace to be kept and preserved and prevent all offences against people and property; and that while

I continue to hold the said office I will to the best of my skill and knowledge discharge all the duties thereof faithfully according to law."

Every constable is a separate legal entity, thus ensuring the citizen is guaranteed an impartial law enforcement professional, free from influence and interference, independent and ultimately responsible to, and accountable to the public they serve. Every officer is personally responsible for his or her actions or inaction.

The 'Peelian Principles' [1] describe the philosophy that Sir Robert Peel developed to define an ethical police force. These principles are:

1. Every police officer should be issued an identification number [2], to assure accountability for his actions.

2. Whether the police are effective is not measured on the number of arrests, but on the lack of crime.

3. Above all else, an effective authority figure knows trust and accountability are paramount.

Along with this there were nine principles of modern policing issued in 1829, these are as applicable today as when they were issued.

They were:

1. To prevent crime and disorder, as an alternative to their repression by military force and severity of legal punishment.

2. To recognise always that the power of the police to fulfil their functions and duties is dependent on public approval of their existence, actions and behaviour, and on their ability to secure and maintain public respect.

3. To recognise always that to secure and maintain the respect and approval of the public means also the securing of the willing co-operation of the public in the task of securing observance of laws.

4. To recognise always that the extent to which the co-operation of the public can be secured diminishes proportionately the necessity of the use of physical force and compulsion for achieving police objectives.

5. To seek and preserve public favour, not by pandering to public opinion, but by constantly demonstrating absolutely impartial service to law, in complete independence of policy, and without regard to the justice or injustice of the substance of individual laws, by ready offering of individual service and friendship to all members of the public without regard to their wealth or social standing, by ready exercise of courtesy and friendly good humour, and by ready offering of individual sacrifice in protecting and preserving life.

6. To use physical force only when the exercise of persuasion, advice and warning is found to be insufficient to obtain public co-operation to an extent necessary to secure observance of law or to restore order, and to use only the minimum degree of physical force which is necessary on any particular occasion for achieving a police objective.

7. To maintain at all times a relationship with the public that gives reality to the historic tradition that the police are the public and that the public are the police, the police being only members of the public who are paid to give full-time attention to duties which are incumbent on every citizen in the interests of community welfare and existence.

8. To recognise always the need for strict adherence to police-executive functions, and to refrain from even seeming to usurp the powers of the judiciary, of avenging individuals or the State, and of authoritatively judging guilt and punishing the guilty.

9. To recognise always that the test of police efficiency is the absence of crime and disorder, and not the visible evidence of police action in dealing with them.

These principles still fit with the more modern concept of Community Policing. Many definitions exist of Community Policing, but essentially it is a philosophy and an organizational strategy that is based on the joint efforts of residents and the police in identifying and solving community problems.

With the roll-out of community policing in Ukraine the 'Peelian Principles' are as applicable to the concept of Community based policing and to a constable on patrol in the UK as they are to a Patrol Officer in Ukraine.

References

1. Peelian principles // Wikipedia:The Free Encyclopedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Peelian_principles (accessed: 14.03.2017).

2. Warrant card // Wikipedia:The Free Encyclopedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Warrant_card (accessed: 14.03.2017).

Received 15.03.2017

Вільям БРЕЙМ,

радник/тренер з питань взаємодії поліції з населенням,
Консультативна місія Європейського Союзу (Великобританія)

ПРОВІДНІ ПРИНЦИПИ ПОЛІЦІЮВАННЯ

У тезах розглянуто керівні принципи суспільно-орієнтованої поліцейської діяльності у Великій Британії в історичному та змістовному ракурсі. Зазначено, що реалізація цих принципів є важливою умовою формування правової та професійної ідентичності поліціантів. Наголошено, що керівні принципи поліції Великої Британії можуть бути застосовані в діяльності працівників патрульної служби України.

Ключові слова: керівні принципи поліціювання, поліція Великої Британії, суспільно-орієнтована поліцейська діяльність.

В тезисах рассмотрены руководящие принципы общественно-ориентированной полицейской деятельности в Великобритании в историческом и содержательном ракурсе. Отмечено, что реализация этих принципов является важным условием формирования правовой и профессиональной идентичности полицейских. Указано, что руководящие принципы полиции Великобритании применимы в деятельности работников патрульной службы Украины.

Ключевые слова: общественно-ориентированная полицейская деятельность, полиция Великобритании, руководящие принципы деятельности полиции.

УДК 159.922

Вадим Іванович БАРКО,

доктор психологічних наук, професор, професор кафедри соціології та психології
факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ;
ORCID: <http://orcid.org/0000-0003-4962-0975>;

Вадим Вадимович БАРКО,

кандидат педагогічних наук, науковий співробітник
науково-дослідної лабораторії психологічного забезпечення
Державного науково-дослідного інституту МВС України (м. Київ);

Людмила Андріївна КИРІЄНКО,

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії психологічного забезпечення
Державного науково-дослідного інституту МВС України (м. Київ)

ПРОФЕСІЙНА УПРАВЛІНСЬКА КОМПЕТЕНТНІСТЬ КЕРІВНИКА ПІДРОЗДІЛУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ: ДЕФІНІЦІЇ, ЗМІСТ І СТРУКТУРА

Розкрито теоретичні засади розробки структурної моделі професійної управлінської компетентності керівника підрозділу Національної поліції України. Розглянуто основні підходи до визначення змісту і структури професійної управлінської компетентності керівника, на основі аналізу численних наукових досліджень обґрунтовується авторський варіант вказаної моделі. Використання такої моделі у процесі професійної підготовки керівників поліцейських підрозділів сприятиме формуванню у них належного рівня професійної управлінської компетентності.

Ключові слова: Національна поліція, професійна управлінська компетентність, компетенція, здібності, мотивація, особистість, індивідуально-психологічні якості.

В умовах реформування правоохоронних органів нашої держави особлива увага приділяється удосконаленню професійно-управлінської компетентності керівників підрозділів поліції. Дослідники вважають, що від неї багато в чому залежить успіх діяльності поліцейських підрозділів, якість прийнятих управлінських рішень.

Під професійно-управлінською компетентністю керівника традиційно розуміють узагальнене особистісне утворення, що включає володіння керівником сформованими компетенціями. До компетенцій, своєю чергою, дослідники відносять необхідні керівникові